

Kære Alle.

Emnet til oktobermødet handlede om livskvalitet samt livsglæde kontra livslede – sådan kort fortalt.

Som art betragtet er vi til utilfredshed - som en torn i kødet pines vi af ønsketænkning om, at tingene burde være anderledes, end de er - i modsætning til dyrene, som kun kan tage stilling til tingenes tilstand, som de er.

Spredt rundt omkring i oplægget vil der komme flere bud på, hvad livskvalitet/glæde er for størrelser.

En livskvalitet er at være 100 % tilstede i alt, hvorved man vil besidde en rigdom af levende erindringer. Denne hele nærværelse kan forstyrres af, at vi farves af den anden part i et samvær.

Man bliver såre træt af alle de meninger, man bør have og forsvare i stedet for blot at være. Især skulle man være sig for meninger om andres gøren og laden og kun forholde sig til sig selv. Og når alt kommer til alt: Hvad ved vi så?

Indhold i tilværelsen kan fremme livsglæde.

Frankl: At finde/søge en mening i det meningsløse. Livsdybde i lidelsen.

Sundhed = øget livskvalitet.

At øve sig i livsglæden. Livet som en skole. Vælg hvordan man har og ta'r det. Hvilke tanke holder du fast i? Befri tanken om det personlige.

En depression kan afskære én massivt fra livsglæden. Hvorved musik og anden smuk kunst kan forværre lidelsen ved konkret at vise kontrasten mellem det skønne, som kunne være og sådan som jeg har det...

Musik = livsglæde. En filosof sagde engang: Uden musik ville livet være en fejltagelse.

At se forbi de ydre adskillelser såsom tørklæder, hudfarve, væremåde, fattigdom osv. Og se på mennesket bagved, som har den samme værdi som mig selv (enhedstanke). Det ville være smukt. Hvis man sårede en anden og man omgående selv blev såret tilsvarende, så holdt man op.

Glæde over noget, man har ventet på, sker.

Livsgrundlag værd at bygge på: Efterlade verden som et bedre sted, end det man fandt den i.

Er livsglæde = livskvalitet?

En total handicappet mand efter en selvforskyldt springulykke, som før kendte alt til ølstuer oplevede horisonter i stedet.

En anden også stærkt handicappet mand: Jeg har da to øjne at se med...

Hvilken ret har vi til at forvente livets goder?

Ingen af os til mødet vægtede skiferier, omlægning af lån, villa, vovse og Volvo så højt, at de blev nævnt.

Livslede: Hvem har brug for mig??

Glæde: I DIF lytter vi til hinanden.

Spændingsfeltet mellem at vælge selv og de af livet påtvungne omstændigheder – livskvalitet afhænger af, hvordan dette tackles.

Næste DIF møde finder sted:

Tirsdag den 8. november 2011 kl. 19.00

Hvor Lene Shoemaker vil holde et oplæg:

”Måske må religion godt være latterlig – og måske er de mere frisindede religioner ikke mindre

latterlige end de mere fundamentalistiske?"

som sædvanligt hos Unitarerne, Dag Hammarskjölds Alle 30, krypten th., 2100 København Ø.

Dog skal vi igen gå ind i venstre side af kryptens indgang og op ad trappen til kirkerummet eller gennem kirkens hoveddør, da gulvet stadig ikke er tørt i kælderen efter den store skylle.

De af jer som betaler kontingent af to omgange, må meget gerne indbetale 2. del til Lene her i november eller december..

Vel mødt!!

Venlige hilsner

Klara Kaare, formand.